

Bergvesenet

Postboks 3021, N-7441 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr 7094	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering	Gradering
Kommer fra ..arkiv Troms & Finnmark	Ekstern rapport nr	Oversendt fra Nordlandske	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:

Tittel

Gamnes svovelkisgrube

Forfatter

Torgersen, J.C.

Dato

År

06.06 1951

Bedrift (Oppdragsgiver og/eller oppdragstaker)

Kommune

Karlsøy

Fylke

Troms

Bergdistrikt

1: 50 000 kartblad

15341 15342

1: 250 000 kartblad

Tromsø

Fagområde

Gruveteknisk
Forekomstbeskrivelse.

Dokument type

Forekomster (forekomst, gruvefelt, undersøkelsesfelt)

Gamnes

Råstoffgruppe

Bygningstein

Råstofftype

Py, Cu,Zn

Sammendrag, innholdsfortegnelse eller innholdsbeskrivelse

Avskrift av rapport datert 18/9 1912 etter at Gunnar Aasgaard hadde besøkt prøvedriften. Det beskrives at etter prøvedriften er taubanen revet ned og solgt.

Forekomsten er undersøkt med røsker, 2 synker og en 120 meter lang stoll. Prøve av et kislager på 200 tonn ga 1,19% Cu, 0,84% Zn og 35,6% S.. mektighet i dagstrossene 0,9 - 1,5 meter.

Kisen opptreden beskrives, ofte er den knyttet til kvartslinser.

Vider undersøkelser anbefales med diamantboringer.

Gunnar Aasgaard

Bergmesteren i Trondheimske distrikt

80.3
14000.0

Garnes svovelkisgrube.

Utdrag av rapport datert 18/9 1912 etter prøvedrift.

Ved min ankomst i slutten av juni 1912 var taubanen nedrevet, solgt til Tromsø by for vannkraftanlegget. Likeledes var barakker og opplagshus ved kisen fjernet. Det gjensto et lagerhus med beboelsesleilighet. Kisgangen ligger i Garneselvns leie. Her er gravet en hel del røsker, neddrever 2 små synker, og en stoll er drevet inn 120 m. - Garneselven var ført forbi kisgangen mot NV ved en demning som imidlertid var brutt og måtte gjenoppbygges før undersøkelsesarbeidet kunne komme i gang, og elveleiet var dessuten fylt av smø.

Det ble opplyst av beboerne på Garneset der under den tidligere drift først var nedrevet en synk på 6 m lengde etter kisgangen der hvor kislagret ligger, men synken var senere blitt gjenfylt, for å skaffe plass for arbeidet med kisen fra dagstrossene. Kislagret ~~ans~~ anslått til omkring 200 tonn, og en gjennomsnittsprøve som jeg tok på overflaten av lagret, ga følgende analyseresultater:

1,19 % kobber, 0,84 % sink, 35,6 % svovel og 15,62 % uoppløst bergart. Kisen er finkornig med kvartsen innsprengt, likeså sinkblenden, men denne kan også finnes i større ansamlinger. Kisgangens mæktighet i dagstrossene 0,90-1,5 m. Gangen ligger i skifer like på grensen av gabbro, og var avblottet over ca. 80 m. Strøket er Ø-V og fallet ca. 45 grader mot N. Mot Ø går gangen over i en fattig kissprengt rustsone, og mot vest synes den å kile ut. Kisen følger strøket på skifer og denne er kissprengt over og under gangen, i hengen 0,5-1 m og i ~~l~~ ligger opp til 3 m, så den kisleførende sone kunne være opp til 6 m mæktig. Skifren i ligger var på sine steder så vidt anriket at der i kunne skytes ut opp til 3 m kisholdig gods i alt, innregnet gangmasse. Mulig at man derfor kan regne ca. 3 m strossing av oppberednings-
~~kis~~ ^{kis} kisen i hengen og ligger synes å være litt rikere på kobber enn i selve kisgangen. - (Anmerkning 6/6.1951. Hvis der skulle vise seg å være tilstrekkelige mengder for en økonomisk drift vil man antagelig nå gå til flotasjon av kobber, sink og svovelkis hver for seg)

Der er også litt magnetkis i kisgangen, og der er i ligger også tildels i selve kisen en del kvartslinser med kobberkis og magnet-

kis. Disse linsene er i alminnelighet meget uregelmessige, men i den nedre østre ende av strossen har man i liggen en ca. 5 m lang kvartslinse, hvori der ble utskjeldet kobbermalm med 3,1 % Cu. Kobbermalmen består for det meste av kobberkis, men derx sees å ha xx vært uttatt en del broget-kobber.

Litt vest for strossene går gangmektigheten ned i ca. 1/2 m og den bøyer i NS-lig retning. Det så ut som gangen ble delt ved kissprengt grafjell. I en liten synk som var neddrevet syd for bøyen syntes bare kisimpregnasjoner. Der ble av meg neddrevet en liten synk like N.Ø.-frø den gamle, og her ble det under et lag grafjell påtruffet kis på 2 3/4 m, og det er mulig~~xxxx~~ at den kan øke da ligefjellet synes å stå steilere enn hengen. Her fantes noe grovkornig ren kis, men ellers var det den vanlige finkornige kistypen.

I 1912 ble der også gravet en røsk på 8 m lengde, 25 m syd for vestre utkiling. På 2,5-3 m dyp ble påtruffet en hel gjennomrust-skifer med strøk omtrent N 10grader Ø - S 10grader V og fall ca. 40 grader V. Mulig at dette bare har vært en løsblokk, da et spett kunne drives ned til bunns østenfor den rustne skiferen, men røsken måtte oppgis på grunn av vanntilsig. (I en gammel lang røsk SØ for berghaldene i dagstrossen var der påtruffet 2 rustsoner som vilde skjære gangen hvis den fortsetter i strøket NS).

Omtrent 7 m nord for strossene hadde man gått ned med en loddrett synk hvor det var opplyst å være funnet kompakt kis med 3,8 m mektighet. Da jeg tømte den fant jeg imidlertid at gangen målt loddrett på failet- var 1,10 m i synken til 1,80m nede i et tverrslag. Loddrettsynken var neddrevet til 11 m, og kisen var fulgt i det nevnte tverrslag med en slepsynk på 6 m, og her kilte den ut. Gangen hadde imidlertid størst mektighet på vestsiden, og jeg drev derfor inn en ort på 2,3 m og med bare 1,5 m høyde, da arbeidsforholdene var vanskelige på grunn av vanntilsig. Med et borhull i liggen ble det påvist at gangen var minst 1,8 m her. Det er mulig at kisgangen drar seg vestover, følgende fordringsaksen. Dette bør undersøkes nærmere, og jeg mente at det lettest ville kunne gjøres med diamantboring fra dagen i N og NV i gangen, helst også med undersøkelser i selve synken, men der må da sørges for kraftige pumper.

Den tidligere nevnte stoll på 120 m er inndrevet lengere ned i heldningen, men den er ikke drevet rett, og jeg anslo stoffen til å være ca. 70 m Ø for synken. Jeg antar at det har vært meningen først å drive rett mot synken, men mulig at man senere har bestemt seg for å overskjære fortsettelsen av rustsonene på dypet. Hvis synken had-

de gatt rett innover, antok jeg at den vilde ha vært omkring 30 m
ø og 15 m under synkens bunn. Stollen kan selvfølgelig også fortset-
tes, men jeg antok i rapporten at feltet billigst kunne undersøkes
med diamantboringer. Kisgangen har i dagen et fall på omkring 45 gra-
der mot N, mens fallet i synken bare syntes å være omkring 30 gra-
der. I rapporten foreslås et borhull i ca. 30 m NV for gangens ut-
~~xåxåx~~ i V. Treffes ikke kis her, kan det påsettes et hull 30 m rett
N for midten av gangen. Påtreffes kis kan der bores i 60 - 100 m
avstand, og på den måten vil man kunne gjøre seg opp en mening om
kisen er drivverdig eller ikke i dag.- Hullene kan bores med f. eks.
50 grader fall mot kisgangen.

Trondheim, den 6. juni 1951.

Gunnar AAsgaard
sign.

Nett avskrift:

J. C. Torgersen
bergm.

$$\begin{array}{r} 80.71 \\ \underline{240.40} \\ 9600.3 \\ \underline{28800} \end{array}$$

Handwritten notes and calculations:

- 44.44
- 176
- 176
- 1936
- 600.00
- 3600
- 45.45
- 225
- 180
- 42.42
- 84
- 168
- 176
- 30.30
- 906
- 906
- 1800
- $y^2, 41, 3600$
- $y^2 = 3600$
- 2000
- 1600
- 21.21
- 21
- 42
- 84
- $441 + x^2 = 900$
- x
- 400
- 140
- 460